

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6612

гр. София, 18.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
закрито заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **9524** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от В. Б. Т. срещу Решение № 85 от 21 август 2025 г. на директора на ТД на НАП – [населено място]. С решението изцяло е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250025-023-002162/04.08.2025 г. на публичен изпълнител, с което спрямо жалбоподателя са наложени следните обезпечителни мерки:

- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 32216.2310.49 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ 4500 кв. м;
- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 12084.2761.2750 по плана на [населено място], одобрен със Заповед № РД-18-40 от 20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК;
- възбрана върху поземлен имот с идентификатор 12084.2761.2743 по плана на [населено място], одобрен със Заповед № РД-18-40 от 20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК;
- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 32216.2310 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ 778 кв. м;
- запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и депозити, както и върху вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление, или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги – в Първа инвестиционна банка и в Уникредит Б., за сумата от 354 073,94 лв.;
- запор върху МПС – Ф. Т. с рег. № СА 125 ХК, със застрахователна оценка 9500 лв.

Обезпечителните мерки са наложени във връзка с непогасени задължения на дружество, което жалбоподателят е управлявал, в рамките на образувано спрямо него производство по реда на чл. 19 от ДОПК.

В жалбата се сочат нарушения на материалния и процесуалния закон, както и неизпълнение на предпоставките на чл. 121, ал. 1 и чл. 148, ал. 3 във връзка с чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Твърди

се, че при извършения контрол не са изложени самостоятелни и конкретни мотиви, обосноваващи необходимостта от налагане на обезпечителните мерки. Посочено е, че срещу лицето е образувано производство по чл. 19 от ДОПК, но липсват съображения, обосноваващи обезпечителната нужда. Бланкетно било прието, че размерът на задълженията е съизмерим с наложените мерки, без да са изложени факти и обстоятелства, въз основа на които е направен този извод. Навеждат се доводи за нарушение на чл. 195, ал. 6 от ДОПК, който предвижда обезпечението да се налага първо по данъчна оценка, а след това – по застрахователна или пазарна стойност. Поддържа се, че оценката на недвижимите имоти следва да бъде извършена по актуалната данъчна оценка, а не по данъчната оценка към датата на придобиването, което представлява нарушение на чл. 195, ал. 6 от ДОПК. Твърди се, че вторият и третият имот с приблизителна пазарна стойност над 450000 лв. са напълно достатъчни да обезпечат цялото евентуално бъдещо вземане. Представени са разпечатки за цените на имотите в района, като се сочи, че и двата имота са с предназначение за строителство и имат висока пазарна стойност. Възбраната възпрепятствала извършването на каквато и да е дейност с имотите. Не било уточнено, как е извършена оценката им. Навеждат се доводи за нарушение на принципа на съразмерност на обезпечителната мярка. При налагане на запора върху банковите сметки не била съобразена разпоредбата на чл. 198, ал. 3 от ДОПК. Иска се отмяна на решението. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата и иска потвърждаване на решението и на акта за налагане на предварителните обезпечителни мерки, като се позовава на подробно изложените мотиви в решението на директора. Оспорва искането на жалбоподателя обезпечението да се налага по пазарна стойност, като сочи, че съгласно закона то следва да бъде наложено по данъчна оценка. По отношение на наложения заповор върху банковите сметки се твърди, че в заповорното съобщение изрично е указано да се съобрази забраната по чл. 213 от ДОПК.

По делото е представено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНОМ/с изх. № С250025-023-002162/04.08.2025 г. на публичен изпълнител, с което са наложени следните обезпечителни мерки:

- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 32216.2310.49 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ 4500 кв. м., с данъчна оценка 159,88лв.за съответната част;
- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 12084.2761.2750 по плана на [населено място], одобрен със Заповед № РД-18-40 от 20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, с данъчна оценка 230,75лв.за частта;
- възбрана върху поземлен имот с идентификатор 12084.2761.2743 по плана на [населено място], одобрен със Заповед № РД-18-40 от 20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, с данъчна оценка 2632,20лв.;
- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 32216.2310.50 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ 7798 кв. м., с данъчна оценка 277,05лв. за съответната част.
- заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и депозити, както и върху вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление, или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги – в Първа инвестиционна банка и в Уникредит Б., за сумата от 354 073,94 лв.;

- запор върху ценни книги, а именно дяловете на лицето в „Софтбилдинг“ ЕООД на стойност 1000лв., в „Просървиз Консулт“ на стойност 100лв. И в „Софтбилдинг Инженеринг“ ЕООД на стойност 1000лв.

– запор върху МПС – Ф. Т. с рег. № СА 125 ХК, със застрахователна оценка 9500 лв.

Представени са потвърждение от съдия-изпълнителя за вписаните възбрани от 05.08.2025г., документи от същата дата за връчени запорни съобщения на банките, документ за вписано запорното съобщение до ТР - вписано на 05.08.2025г., потвърждение за вписан запор върху МПС на 06.08.2025г.

ПНОМ е връчено на 11.08.2025г. по електронен път.

Мерките са наложени за сумата 368974,14лв. - главница 305378,06лв. и лихви 63596,08лв. въз основа на искане от ръководител ревизия, назначена със ЗВР Р 2220525002782020-001/11.06.2025г. за установяване отговорността на лицето за непогасени публични задължения на „Корект Кънстръкшънс“ ЕООД по ЗКПО , в размер на 101452,01лв. за 2019 и 2023г. и по ЗДДС – 267522,13лв., за м. 09.2023г. и м. 11.2024г. Жалбоподателят е бил управител на дружеството в периода 29.11.2016г. - 18.11.2024г.

ПНОМ е обжалвано и е постановено оспореното решение, с което жалбата е отхвърлена от зам. Директор на ТД на НАП- С., действаща в качеството на Директор на ТД на НАП по силата на заповед ЗЦУ – ОПР-22/17.10.2024г., с която издателката на акта е оправомощена от ИД на НАП да замества Директора на ТД на НАП – С. по време на отпуската. По делото е представена и заповед 3218/154.10 202г4г., с която тя е назначена за зам. директор на ТД на НАП - С..

От документите към административната преписка се установява, че в административното производство, както пред публичния изпълнител, така и пред решаващия орган е ползвана данъчната оценка на имотите към декларацията на лицето по ЗМДТ - 19.11.2023г. Пред съда също не е представена актуална данъчна оценка.

От представените от жалбоподателя документи се установява, че след тази дата е налице промяна в статута на два от имотите, която води до промяна на вида на имота – от земеделска земя в УПИ, върху който е разрешено застрояване. Т.е. по делото от жалбоподателя са представени доказателства, че към 29.05.2023г. предназначението на два от възбранените имоти е променено. За имоти с идентификатор 32216.2310.49 и 32216.2310.50 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, е издаден План за Регулация и застрояване и е дадено разрешение за изготвяне на ПУП, за което са представени заверени копия на плана и Заповед РА50-455/04.05.2022г. на Главния архитект на Столична община. Издадени са и Заповеди САГ23-РА53-323/29.05.2023г. за имоти с идентификатори 12084.2761.2694 и 12084.2761.2695 по КККР.

В заседанието за постановяване на решението съдът констатира, че тези доказателства не са достатъчно за правилното му решаване и аргументиран отговор на възраженията и доводите на страните.

Разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната дирекция на НАП по местонахождение на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок от получаването на жалбата.

Нормата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал, а тази на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка: „Съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът

представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5“.

Следователно, предмет на съдебен контрол в производството са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С., а съдът извършва преценка, дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Обезпечителната мярка следва да отговаря на обезпечителната нужда, съгласно чл. 195, ал. 7 от ДОПК. Следва да се определи такава мярка, която съответства на обезпечителната нужда на публичния взисател, но и да не обременява прекомерно длъжника. Това следва от един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност, залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство по силата на § 2 от ДР на ДОПК.

Чл. 195, ал. 6, т. 1 от ДОПК от своя страна предвижда, че обезпеченията се извършват по стойност на активите в следната последователност:

"1. по данъчната оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси за недвижими имоти или по застрахователната стойност за моторни превозни средства, вписана в застрахователния договор, а когато моторното превозно средство не е застраховано, по пазарната цена, срещу която вместо застрахованото моторно превозно средство може да се купи друго от същия вид и качество към момента на издаване на удостоверението за застрахователната стойност на вещта;

2. по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на активи, различни от тези по т. 1, а когато активът не е застрахован - по балансовата му стойност;

3. по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на движими вещи, различни от тези по т. 1 - собственост на физически лица, а когато вещта не е застрахована и би представлявала амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните счетоводни стандарти - по придобивната и стойност, намалена с 20 на сто годишно, в това число за годината на придобиването и; когато вещта не е застрахована и не би представлявала амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните счетоводни стандарти - по придобивната и стойност'."

На първо място, не са представени данни за размера на запорираните средства по сметките на лицето. На второ – при налагане на обезпечителните мерки – възбрани на недвижими имоти е ползвана данъчна оценка на имотите към 2023г., която е оценка за стойността на земеделска земя. Жалбоподателят представя доказателства, че към момента на налагане на възбраната има промяна в статута на земята. Следва извод, че поделото не са налице доказателства за стойността на активите, предмет на обезпечението – парични средства и актуална данъчна оценка на недвижими имоти и не може да се направи преценка за съразмерността му.

Следва да се има предвид и нормата на чл. 3, ал. 4 от Приложение № 2 към ЗМДТ, която гласи следното: "Издадените до 30 юни на текущата година удостоверения за данъчна оценка на основание чл. 264, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс са валидни до тази дата, а издадените след тази дата - до края на текущата година. Когато данъчните задължения за имота са платени за цялата година и това обстоятелство е вписано в удостоверението, то е валидно до

края на текущата година независимо от датата на издаването му. Удостоверенията за данъчна оценка на незастроени земеделски земи са валидни до края на текущата година". От нея следва, че представените доказателства от ответника не са актуални към датата на издаване на постановлението. Представените данни за пазарни цени от жалбоподателя не кореспондират с нормата на закона.

Ето защо, съдът счита, че определението за дава ход по същество следва да се отмени. Страните следва да се уведомят, че трябва да ангажират доказателства относими към нормата на закона, посочена по-горе – актуална данъчна оценка на възбранените имоти и за размера на средства по банкови сметки.

ВОДИМ от гореизложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 13.11.2025г.г., с което е даден ход на делото по същество и съдът е обявил, че ще се произнесе с решение.

НАСРОЧВА делото за 16.04.2026г.-15,00ч.

Указва на страните да ангажират доказателства за актуална данъчна оценка на възбранените имоти и за размера на средства по бнкови сметки.

Преписи да се изпратят на страните.

Съдия: